

жнийтъ си; за това Спасительтъ, слѣдъ като съкрати въ *любовьтѣ* къмъ Бога четиритѣ първы заповѣды, съкращава другитѣ шестъ въ *любовьтѣ* къмъ *ближнийтъ*, и послѣ евява че вторыйтъ тойзи законъ е *подобенъ* съ първыйтъ (Маѳ. КВ. 39).

Любовьта за да бѣде истинска, трѣба да е *свършенна*, сирѣчь, тя трѣба да ны побуждава къмъ изпълненіето на *всичкитѣ* безъ изключеніе заповѣды, защото *всичкитѣ* закони божіи, като истекающи отъ единъ и сѣщъ изворъ, налагатъ ни еднакво задълженіе.

По самого си естество, *любовьта* е добродѣтель *дѣйствующа*, си-